

Phaeton.

tur. *Phaeton* Solis filium paterno curru dejectum incendisse Orbem terrarum fabulæ Poëtarum ajunt, ac Mythologici interpretes Astronomum fuisse conjiciunt, qui doctrinam quidem de cursu Solis invenerit, sed morte preventus imperfectam reliquerit. Incendium in Æthiopiâ & Italiâ ex æstu anno M. 2429, & ante C. N. 1516. tribus in locis ortum prædixit, ut *Ensebius* commemorat. Ut in pauca contraham, Mythologicæ cæterarum fabularum interpretationes sic se habent: *Bellerophon* equo in cælum vectus animi contemplatione syderum observationi se vacasse loquitur; Eadem contemplatione in syderibus observandis, tanquam alarum remigio usus est *Dædalus* ejusque filius *Icarus* paternis vestigiis non insistens, quippe qui rationum demonstrationes, ut *Gregoras* vult, perinde non intellexit, cælestium rerum cognitione excidit. Eodem planè modo intelligenda illa docent, quæ *Lucianus* de *Endymione* amasio *Lunæ*, *Tyresia* vate, & similibus fabulatur. Huc pertinet quoque de Regno inter *Atræum* & *Thyestem* contentio, cujus ad Historica tempora aliquantò propius accedentis idem *Lucianus*, atque etiam *Achilles Tatius* mentionem faciunt. *Eurysteo* Patre mortuo contendebant hi duo fratres de regno, quorum alterutri præclarius quoddam scientiæ specimen exhibituro Argivorum omnium consensu & decreto regnum præmium erat propositum. Hoc nactus est *Atræus*, qui exortum Solis varietatem demonstrando, diversum Solis, & Mundi, sive orbis stellati motum, quo in partes oppositas feruntur, detexit ac Mundi occasum Solis ortum esse monstravit, ut ipse apud Euripidem de se testatur:

Δάξας δὲ ἀστρον τὴν ἐναντίαν ὁδόν.

Qui enim ostendi astrorum contrariam viam.

Ipse verò *Thyestes*, qui Arietem in cælo quidem monstravit, sed rem tam præclaram quam frater in medium non protulit, aureo ariete donatus est. Referri huc etiam volunt *Ludi Olympici*, sive certamina Olympica non alio fine, ut *Censorinus* indicat, instituta, quam ut illorum celebritate significaretur quarto quovis anno facienda intercalatio selquimensis, ob quater undecim, seu quadraginta quatuor dies, quibus motus Lunæ Solarem anteverteret, & quater sex horas, sive unum diem, quo Solis circuitus diebus quater trecentis sexaginta quinque esset major, quod sine motuum Lunæ & Solis observatione fieri nequit. A *Pelope* autem *Tantalus* filio dicti *Ludi* anno M. 2634. antè Chr. N. 1314. instituti & postea ab *Atræo* & *Hercule* instaurati esse dicuntur. Alii *Herculem* primum authorem & institutorem esse volunt. Huc spectat etiam *Septichordis Lyra Orphei* per aliquot stellas in cælo designata, quæ Planetarum harmoniam ab ipso adumbratam fuisse *Lucianus* ait, atque ita eundem Astronomiæ ac Matheseos peritiam habuisse arguit.

Orpheus.

Sed omittis fabulis ad historias ipsas accedamus & videamus, quæ origine apud Ethnicos Mathesis inceperit, quibus incrementis perrexerit, & quo pacto ad nos Christianos tandem devoluta sit. De origine primâ Assyrii, seu Babylonii &

Ægyptii contendunt, & soli hi cum suis sacerdotibus Babyloniorum, sive Assyriorum Sacerdotibus, qui Chaldæi vocantur, litem movent. *Issephus* Chaldæos cæteris præfert: Alii primas Ægyptiis tribuunt; *Plato*, *Cicero*, *Diodorus*, *Lucianus*, *Achilles Tatius* utrique genti propriam suam fidem relinquunt: Ex historiis autem hanc litem haud facile quis dijudicaverit. Utraque gens Regionum æquali camporum planitie excurrentium, ærisque serenissimi commoditate fruentium patrocinio se defendit, alteram tanquam coloniam à se profectam esse jactat, ab initiis fabulosis, atque omnem dijudicationem repudiandis cuncta repetit, & paribus mendacis temporum, ex quibus observationes cælestes ipsarum inceptæ, seriem & memoriam conspergit. Ab annorum millibus quadringentis & tribus Astronomicarum observationum studio se occupatos fuisse apud *Diodorum* Chaldæi gloriantur: Ab annorum millibus quadringentis & septuaginta iidem observationibus se deditos fuisse Ægyptii apud *Ciceronem* jactitant, & auctione sibi quasi prætium statuunt. Nec satis fecerunt illis annorum millia illa quadringenta novem, quibus ab ipso *Vulcano Nili* filio usque ad *Alexandrum Magnum* contigisse dicuntur Solis Eclipses trecentæ septuaginta tres, & Lunæ octingentæ, ac triginta duæ. Si ad antiquissimorum illorum Ægyptiorum, & Babyloniorum observationes Astronomicas recurramus, Babyloniarum observationum monumenta aliqua, Ægyptiacarum nulla occurrunt, nisi quod *Canicula* exortum & alia pauca observasse, & *Pomponio Mela* referente, obeliscis suis insculpsisse dicantur, quod sydera, ex quo Ægyptii sunt, cursus suos quater mutaverint; quorum tamen omnium, ut & alicujus consignationis tempora indicantis nulla omnino extat memoria. Hæc de iis Ægyptiis intelligenda qui à vetustissimis illis temporibus usque ad *Alexandrum Magnum* progressi sunt, non verò de illis, quorum tempore Alexandrina Schola floruit. Post captam ab *Alexandro Magno* Babylonem observationes motuum cælestium apud Babylonios in monumentis inventæ sunt annorum 1903. ut *Porphyrius* commemorat; easque *Callisthenes Aristotelis* monitu in Græciam misit. *Epigenes* quoque qui cum Babylonis studiorum causa versatus est, ut *Seneca* lib. 7. cap. 3. *Natural. Quæst.* refert, suo tempore Babylonios septingentorum & viginti annorum observationes custodivisse, viginti lateribus coctilibus inscriptas commemorat: *Berosus* verò & *Critodemus* (circa annum antè Christum natum 267. *Berosus* vixit) quadringentorum & octoginta annorum observationes tantum Babylone conservatas fuisse narrant. Vide *Plinium* lib. 7. *Natural. Quæst.* cap. 56. Ipsi Chaldæi verò responderunt interroganti *Callistheni* hortatu *Aristotelis*, ut est apud *Simplicium* in lib. 2. de *Cælo*, commentar. 46. quod nihil haberent, annis mille nongentis & tribus antiquius, aut vetustius; qui anni antè *Ninum Belis* filium, & Assyriorum Regem primum inceptisse videntur, adeo ut Observationum illarum antiquitas non excedat mille & nongentos antè *Alexandrum Magnum* annos, qui ab anno nativitatis

Alexan-

Alexandri Magni in annum à Mundo condito 3594, incidentis dempti, dant annum post creationem Mundi 1794. centesimum nempe & trigessimum septimum post Diluvium annum, quo dictæ observationes initium suum sumpsisse debuerunt, si quæ dicta sunt, cum veritate convenerint. Sin verò eosdem annos 1900. ab anno Mundi 3620. quo *Alexander* Babylone potitus est, subtraxeris, invenies annum à Mundo condito 1720, biennio antè quem Babylonicum Regnum cæpit; postea anno M. 1878. quo *Thara Abrahami* pater in Chaldæa natus, à *Belo Nini* patre cum Assyriorum regno, post devictos Babylonios, conjunctum. Ex observationibus autem illis memoria extat trium Eclipsium Lunarium annis M. 3229. 3230. observatarum Babylone, atque ita 720. annis antè Christum natum, cum *Mardokempadus* in Ægypto, & *Merodachus* in Chaldæa regnaret. Post has tres observationes alia sequuntur septem Eclipsium Babylone habitatum, quarum ultima incidit in annum *Nabonassar* 367. & *Artaxerxis Menemonis* Persarum Regis 25.

Quantum verò ad utramque hanc gentem Babyloniam puta, & Ægyptiam attinet, ad duplices observationes ex astrorum cursibus enatas attendendum est, Astronomicas nimirum, & Astrologicas, quarum illæ circa motus, magnitudines, proportionem, distantias, & alias similes syderum affectiones versantur. hæc verò ex dispositionibus & aspectibus astrorum variis & diversis futura tam æris, tempestatumque, quam actionum, rerumque humanarum eventa hariolari moliantur. Utrique verò genti ad superstitiones hariolationes, & conjecturas admodum pronæ utriusque tam Astronomiæ quam Astrologiæ indagacionem curæ fuisse nullum dubium est, cum percussos homines istos Solis ac Lunæ defectibus admirandis, astrorumque contrariis cursibus, admiratio singularis ad observationes & indagaciones sedulas proculdubio rapuerit, & in eas cogitationes conjececit, cunctos ejusmodi motus, & vicissitudines insignes non frustra fieri, sed causas suas proprias & certas habere, atque effectus suos producere, & nihil aliud omnino requiri, quam studium & solertiam quandam singularem, quibus ejusmodi omnia rimarentur, & investigarentur. Hinc nullum dubium est, quin astris, ac inprimis illis stellis errantibus, ut de Chaldæis *Diodorus* speciatim testatur, vim attribuerint maximam, & Planetas voluntatis Deorum nuncios existimaverint, moti cursuum admiranda illa vicissitudine, quæ modò cum Inerantibus eodem itinere errores ipsorum rapiat, modò in diversis locis ortus & occasus eorum ostendat, modò magnitudinem & colorem eorum variet. Eà de causa in locis editioribus & excelssioribus altissima ædificia construxerunt, ut distinctius, evidentiisque astrorum contemplationibus vacare, & certioribus ac evidentioribus observationibus cuncta animadvertere possent, ut Turris illa altissima quam *Herodotus* describit, cum *Beli* templo Babilone ad syderum

ortus & occasus exactè observandos conditastatur, quod ipse *Diodorus* etiam memoriæ prodidit. Sic innotuit ipsis, quinque errantia illa astra ferè cursum eundem cum Sole & Luna tenere, certosque ac constitutos suos inter Meridiem & Septentrionem limites ac terminos habere, qui ipsis Zodiacum invenendi, signandi, in duodecim partes, seu signa distribuendi, atque huic, quem omnes Planetæ indefinente cursu pererrarent, maximam vim tribuendi occasionem dederunt. Distinctus autem ipse Zodiacus in duodecim portiones seu signa, ob Lunam, quæ eum duodecies percurrit, & signum quodlibet subdivisum in triginta partes, Gradus nominatas, ob Solem, qui singulis annis eundem semel, & triginta diebus unum ejusdem signum percurrit. Somnia gentium istarum addit *Diodorus* quibus duodecim istis signis duodecim Principes Deos præfecerunt, singulis unum signum, unumque mensem tribuentes. ac triginta stellas, quas Deos consiliarios nuncuparunt, singulis planetis substituunt, ita ut duodecim semper Boreale latus, duodecim verò reliquæ Australem oram obtinerent, & hæc inconspicue mortuorum, illæ conspicue viventium gregi præessent.

In distinguendis duodecim illis Zodiaci signis sequens adhibuerunt artificium, quod *Sextus Empiricus* de Chaldæis, & *Macrobios* de Ægyptiis annotavit. Vas angustioris orificii aqua repletum ita inverterunt, ut per os illud aqua ab exortu unius alicujus stellæ unâ nocte observato, usque ad ejusdem alterâ nocte exortum, in aliud vas suppositum deflueret. Excepta inferiore parte aqua in duodecim dividebatur partes æquales, unaque ejusmodi pars infundebatur alii cuidam vasculo os angustius habenti, ut in aliud suppositum ab exortu alicujus stellæ Zodiaci efflueret. Eodem verò momento, quo aqua illa effluxit, commutaverunt vasculum, aliudque iterum duodecimam aquæ partem continens in locum ejus substituerunt, ut itidem ab alius in Zodiaco stellæ exortu efflueret, ac sic deinceps vasculorum mutatione & sublequentium stellarum in Zodiaco orientium observatione alternatim progressi, si non unâ nocte, at certe pluribus duodecim stellas notarunt, & earum notatione, & consignatione distinctionem dictam consequuti sunt. Horoscopi, ex quo Chaldæi hominum fortunam pendere autumabant, observandi modum apud eosdem usitatum narrat idem *Empiricus*. Ex duobus ad hanc observationem destinatis unus parturienti astant, nato infante, mox signum dabat alteri, qui in loco edito constitutus, & astrorum observationi intentus, confestim signum seu astrum tunc exoriens annotabat, ut ita de modo nati infantis futura fortuna conjecturas suas facere possent.

In Solis Diametro observando Ægyptii, ut *Macrobios* refert, adhibuere vas ex saxo in hæmisphærii figuram excavatum, in quo æqualiter constituto lineæ horariæ duodecim distinctæ, & in medio stylus erectus erat. Ipso autem die, quo

(2) 2

Zodiaci inventio.

Distinctio in duodecim partes.

Modus distinguendi.

Horoscopus observandi modus.

Aliter observandi Diameter Solis.